

УДК 351.86:355.42

Неклонський І.М., кандидат військових наук, доцент кафедри організації та технічного забезпечення аварійно-рятувальних робіт Національного університету цивільного захисту України, полковник служби цивільного захисту; **Катещенок А.В.**, начальник центру охорони праці і пожежно-технічного нагляду Служби безпеки України, полковник

ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ ПЕРСПЕКТИВНОЇ МОДЕЛІ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ В ОСНОВІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЯКИХ ЗАКЛАДЕНІ ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЗАЄМОДІЇ

В умовах сучасної військово-політичної обстановки функціонування Національної гвардії України необхідно розглядати в системі складових сектору безпеки і оборони. Відповідно Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України основні зусилля з розвитку сектору безпеки і оборони мають зосереджуватись на поетапному та узгодженому нарощуванні оперативних спроможностей сил безпеки і оборони та рівня їх готовності до невідкладного реагування на виклики й загрози національній безпеці України.

Основними шляхами досягнення необхідних оперативних та інших спроможностей складових сектору безпеки і оборони, в основі реалізації яких закладені питання організації взаємодії його складових є:

- раціональний розподіл завдань у секторі безпеки і оборони, формування системи управління силами безпеки і оборони залежно від типу кризової ситуації та з урахуванням багатогранності ризиків національній безпеці;

- досягнення й підтримання необхідного рівня бойової та мобілізаційної готовності військ (сил) і правоохоронних органів до виконання завдань за призначенням, наближення їх за складом, рівнем підготовки та оснащення озброєнням, військовою і спеціальною технікою до стандартів ЄС та НАТО;

- підвищення спроможностей Національної гвардії України до виконання завдань із підтримання громадської безпеки, фізичного захисту об'єктів критичної інфраструктури, участі в охороні і обороні державного кордону України, а також підтримки операцій Збройних Сил України у кризових ситуаціях, що загрожують національній безпеці, та в особливий період;

- удосконалення системи планування застосування, управління та взаємодії сил безпеки і оборони під час ліквідації (нейтралізації) актуальних загроз;

- створення єдиної системи ситуаційних центрів державних органів, що входять до сектору безпеки і оборони, а також інших органів державної та місцевої влади, забезпечення її ефективної координації з використанням можливостей Головного ситуаційного центру України, формування умов для забезпечення взаємодії цієї системи із Ситуаційним центром НАТО (ЗІТСЕІМ);

- удосконалення системи територіальної оборони з метою формування

Секція 1. Оперативне мистецтво та тактика Національної гвардії України

активного резерву Збройних Сил України, запровадження практичної моделі взаємодії підрозділів територіальної оборони зі збройними формуваннями держави;

- створення системи моніторингу, аналізу, прогнозування, моделювання та підтримки прийняття рішень у сфері національної безпеки і оборони за єдиними методиками, підготовленими з використанням можливостей Головного ситуаційного центру України;

- підвищення спроможності Державної служби України з надзвичайних ситуацій щодо ефективного управління єдиною державною системою цивільного захисту, оснащення сил цивільного захисту сучасними видами техніки, засобами та спорядженням.

Формування перспективної моделі сектору безпеки і оборони неможливе без побудови ефективної системи взаємодії. Серед принципів, на яких повинна будуватися така робота особливої актуальності набувають принципи координованості та єдності методологічних засад.

УДК 35.078.3

Сніцаренко П.М., доктор технічних наук, старший науковий співробітник, Національний університет оборони України імені Івана Черняхівського;
Саричев Ю.О., кандидат технічних наук, старший науковий співробітник, Національний університет оборони України імені Івана Черняхівського

СУТНІСТЬ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ У ВОЄННІЙ СФЕРІ

Висока динаміка подій в сучасному світі та потреба адекватного реагування на виклики і загрози, зокрема Україні, спричиняє нагальну потребу удосконалення інформаційного забезпечення державного управління як головної складової забезпечення інформаційної безпеки держави. Важливо, що при цьому інформаційне забезпечення ґрунтувалося на єдиній методології, в основу якої покладено відповідний термінологічний базис.

Аналіз показує, що інформаційне забезпечення державного управління є складним та багатограним, а його термінологічне визначення, а також споріднених із ним понять, сьогодні носить дискусійний характер, значна частина дефініцій, які вживаються в публікаціях, мають змістову суперечливість або однобічно відображають сутність. Отже, на сьогодні сталого термінологічного базису немає, а тому відсутня і опрацьована методологія, що шкодить практиці, у тому числі у воєнній сфері. У той же час потреби військової практики, в першу чергу стосовно координації з питань створення ефективної інформаційної інфраструктури, потребують системного

*УІІІ Науково-практична конференція Національної академії Національної гвардії України
30 березня 2017р., м. Харків*